

Izhaja trikrat na teden
vsaki torek, četrtek in soboto.

Stane za celo leto
za Ameriko (izven Chicago \$4.00. Za Evropo \$2.50. Za Chicago \$2.50.

Issued three times a week every Tuesday, Thursday and Saturday.

Subscription for United States (except Chicago) per year \$3.00, for Europe \$3.50. For City of Chicago \$3.50.

LIST ZA SLOVENSKI NAROD + GESLO + ZA RESNICO IN PRAVICO

Sloga jači

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1910, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3d 1879.

Preloga tlači

ŠTEV. (No.) 147.

CHICAGO, ILL., SOBOTA, 16. DECEMBRA — SATURDAY, DECEMBER, 16, 1922.

LETO (Vol.) VIII.

ŽRTVE "RDEČIH DELAVSKIH NEBES."

Pred nekaj časa so prinesli vsi časniki poročilo o strašnih številkah žrtev, katere je pomoril v nesrečni Rusiji delavski (?) boljševizem v imenu "svobode." Lažnija "Prosvera" je vse to utajila, češ, da so ta poročila izmišljena in vsi njeni citirati so ji seveda vrieli. Vsi listi sveta so lagali, samo "učena" Prosveta ima prav, kajti ona vse ve, v Rusiji ima svojega zastopnika, ki ji je povedal, da to ni res.

Te dni je pa objavila naša Zvezina vlada Združenih držav v Washingtonu uradno poročilo, katerega ima in Rusiji, katerega priznava samu boljševiško vlada, da je resno. Po tem uradnem poročilu so delavski (?) osrečevalci Rusije pomorili 1.766.118 oseb v imenu rdečega bratstva, enakopravnosti in delavske svobode. Po posameznih stanovih so te številke razdeljene: kmetov 815.000, delavcev 192.000, izobražencev 355.000, vojakov 260.000, častnikov 54.650, orožnikov 48.500, posestnikov 12.950, policijskih uradnikov 10.500, zdravnikov 8.800, profesorjev in učiteljev 6.775, duhovnikov 1.215, škofov 28. — Naše rdeče slovensko delavstvo, ki tako skleplo vriame Prosveti in boljševiški Sloveniji, naj posebno premisli številke umorjenih kmetov in delavcev, potem naj pa še kar nadalje vriame tem sleparjem, ki jih bodo svedočili vse te številke in zopet rekli, da ni res. Od kod pa vedo, da ni res? — Če pa boljševiška vlada sama priznava te številke. Toraj Prosveta in Slovenija več vesti, kot boljševiški sami.

Ej slovenska rdeča zarukanost, daleč, daleč si zašla!

Z A P O V E Č A N J E N A Š E M O R N A R I C E .

Odbor zbornice v Washingtonu za operacije za mornarico za prihodnje leto je priporočil predsedniku, da naj sklice novo konferenco velevlasti, Anglije, Francije, Japonske, Italije in Združenih držav, da se spremeni pogodba glede vojnih ladij. Predloga odbora zahteva za prihodnje leto 293 milijonov in zlatih 86 tisoč vojaštva, mornarice. Za moderniziranje naših bojnih ladij bi bilo nekako 60 milijonov dolariiev.

PADANJE FRANCOSKIH ROJSTEV.

Od 1. januarja do 30 junija je padlo število rojstev na Francoskem za 25 tisoč. Lani v istem času je bilo rojenih 421.000 rojstev letos pa samo 396.000.

NESREČNA IRSKA.

"Prosta država Irska" in njeni pristasi so izdali poziv na pristaša "Irške republike" za mir, naj prenehajo z umori in požigom. Kot odgovor je število umorov in požigov znatno poskočilo. Posebno od 12. na 13. decembra je bilo v Dublinu veliko požarov. Kako nastopa republikska vojska, kaže ta le slučaj od včeraj. Četa oboroženih mož je vstopila v pisarno odvetnika in pristaša "Proste države", pobrala važne listine in poslopije zažgala. To se je zgodilo tako hitro, da so vsi napadalci izginili v množici ljudi, prednjo je kdo mogel klicati na pomoč.

Sinoci so ustaši ustavili poštni vlak in ukradli vso pošto. Drugi dan so našli vse polno faztrganah pisem ob poti s pečatom: "cenzurirano od republikske vojaške oblasti." Druga pošta je bila nedotaknjena.

KRITIČNO STALIŠČE KONFERENCE V LAUSANNE.

Danes 13. decembra je angleški zastopnik Curson dal ultimatum Turčiji. Turčija se mora ukloniti in stopiti v ligo narodov in dovoliti, da pride v državo posebna komisija, ki bo skrbala za varnost manjšinskih narodov v deželi, pred vsem Armencev in drugih kristjanov. Združene države so se izjavile, da soglašajo v tem z Anglijo. Turčija se seveda upira v vsemi silami vsaki zunanjim kontroli. Vse kristjane, kolikor jih je še v državi hoče izgnati iz dežele v tujino.

Lord Curzon je odredil, da se prekine s posvetovanji za toliko časa, dokler turški zastopniki ne bodo obvestili vseh udeležencev, da so pravljenci sprejeti te predloge. Ismed paša je odgovoril med drugim: "Za kaj naj se Turčija pridruži ligi narodov, ako pa liga narodov ni drugega kakor čisto angleška organizacija, potom katere Anglia narekuje svojo voljo celiemu svetu!"

FRANCIIIA OPUSTI OKUPACIJO RURSKEGA OKORŽJA.

Pariz, 15. dec. — Debatiranje, ki je nastalo radi Nemčije, ki je stokala, da ne more plačati predpisane odškodnine, je zopet poleglo. Nemčija se je baje udala in zopet obljubila zaveznikom, da bo plačala Francija je odstopila od svojih sklepov, da zasede Porensko in tam zapleni vso industrijo.

Cela stvar je podobna otroškemu barantanju. Narodi so pač otroci časa, ki spreminja svoje mnenje. Danes obljudijo, jutri se kujojo izvršiti svoje obljube.

POROTA V HERRINU.

Marion, Ill. dne 15. dec. — Tragedija, ki se je bila pripetila spomladvi v Herrinu se še vedno preiskuje. Sodniško postopanje se vrši proti krivcem. Seveda vprašanje je proti katerim krivcem? Proti premočarjem, ki so seveda streljali na skebe, Nihpa pa ne vpošteva faktov, da so ti trpični premočarji bili prisiljeni streljati po oščnem nastopu tedanega superintendenta v premočarstvu, ki je baje prvi oddal smrtonosni strel.

Mi nikakor nočemo zagovarjati nasilstva. Nasilstvo se mora kaznovati in ustrahovati s silo. Toda koncem vseh koncov pride vprašanje, kdo je krivprelitje povzročil, kdo je razpihal iskro, da je iz nje zaplamel plamen osvetne in maščevanja. Mi vemo, da ogenj se z vodo pogasi, kakov nasilstvo s silo. Venendar iščemo tistega, ki je požar zanimal. Tako bi morale oblasti tudi tu poiskati najprva tiste, ki so to iskro razpihal v plamen. In akbi pričela sodnja s takim preiskavanjem smo lahko uverjeni, da bi našli krivce ne v premočarskih vrstah, ampak ravno obratno v vrstah lastnikov dotičnih rudnikov po tistem okrožju, ki so nalašči importirali skebe v Herrin, samo, da se je pričel kraljal, ker drugače ga niso mogli zanetiti. Izgovor, da imajo lastniki pravico najemati kogar sami hočejo, ne drži v tem slučaju, ker lastniki niso importirali te skebe iz dobrega namena, ampak iz škodoželjnosti do premočarjev, ki so leta in leta že garali za te premočarske družbe.

Pa tudi klubitemu stoje dokazi v korist premočarjev samih, ker prvi strel je padel med mirne premočarje iz kompanijske zemlje oddan od kompanijskega superintendenta. Torej dokazi so jasni. Čemu torej še iskati raznih dlak v jajcu? Ali se naj zaračuna vse ubogim premočarjem?

KRATKE NOVICE.

Boliševiška vlada je izdala ukaz vsem šolam, da se mora otrokom vseči v srcu, da je Božič in rojstvo Gospodovo navadna bajka. Moderni rdeči naprednjaki ne privoščijo deci niti tega neskalijenega božičnega veselja. Delavstvo, ali viši, koliko je vredna trditev vaših voditeljev, da socializem nima nič proti veri!!!

— Grčija bo naprosila Zdr. Držza posojilo 40 milijonov dolarjev.

— Turčija je popustila nekoliko angleški ultimatum. Odločno pa se protivi, dati Armencem autonomijo.

— Francoska zbornica bo volila prihodnji mesec glede washingtonskega pakta. Kakor se sluti, bo Francija pakt odobrila z nekatimeri pridržki.

— V Angleški zbornici ostro napada sedanega ministrskega predsednika Bonar Law-a. Opozicijo vodijo pristaši Asquitha in Lloyd George-a.

— Ovadba kongresnika Kellerja proti generalnemu pravdniku Daugherty v kateri ga dolži več nepoštavnih dejani in zločinov na našla pri preiskovalnemu odboru zaslombe. Zato bo Keller v novem kongresu pričel z novo akcijo proti Daughertyju.

— V Rockfordu, Ill. so včeraj a-tirirali stariinarskega prekupevalca in več njegovih uslužbencev. Obolen je, da je ogoljufal vlado za 1 milijon dolarjev, ko je kupil od vlade v Camp Grant razne starine.

— Armenko prebivalstvo se je znižalo tekmo dveh let, odkar zopet gospodari turški handžar od 3. milijone na 130 tisoč duš. Tako je poročal Lord Curzon na konferenci v Lozani.

— V gozdu par milij od Gilbertville, Ia. sta bila predvčerajšnjim ubita na mestu dva farmarja. Na nju je padlo drevo, ki sta ga poleg njiju spodzagal sodelavec.

— Blizu Eureka, Ill. se je pripečila automobilска nesreča. Nathan Cole trovec iz Peoria, se je na polzki poti preobrnjal s svojim avtomobilom zatem, ko je zadel v drugega in se je na mestu ubil.

— V Chillicothe, Ill. je od požara uničen skor, celi business block. Škoda se ceni nad \$100.000.

— V Chicago so banditi predvčerajšnjim ustavili denarnega slavnostnega ustanovitelja. Kontraktor Henry Watterson. Nesreča ga je doletela, ko je padel iz zavoda njegove žene mali slipper. Watterson je stopil nazaj, da ga pobere v vistem času, pridrži fire truck in ga povozi. Bil je na mestu ubit.

— V Norfolk, Mass. je zgorela tamošnja zgodovinska mestna dvorana, ki je bila zgrajena v letu 1797.

Zgorelo je tudi več zgodovinskih stvari.

PAŠIČ IZGUBLJA.

Pašičeva turška politika v Jugoslaviji izgublja tla med narodom. Že več časa so v Jugoslaviji brez ministrstva. Kralj Aleksander je povrnil sestavo novega ministrstva Pašiča. Toda ni se mu posrečilo, ker so mu demokratje obrnili hrbet in odrekli sodelovanje pri vladni skupaj z liberalci.

— Kakor poročajo iz Belgrada bo poveril kralj sestavo novega ministrstva Protiču ali Davidoviču. Ako jo poveri Protič bo to velik korak naprej v zboljšanju neznošnih razmer v Jugoslaviji, kajti to je nasprotnik veliko serbjanstva in centralizma, čemur je nasprotna vsa dežela.

IUŽNO AMERIŠKE DRŽAVE BODO IMELE TUDI SVOJO RAZOROŽEVALNO KONFERENCO.

Rio Janeiro, 15. dec. — Po zgledu drugih držav bodo sledile tudi južno ameriške države. Prihodnji mesec v januarju 1923. se bodo sešle v Santiago, Čili, Argentinija, Čili, Brazilija, Peru in Panama na razroževalni konferenci. Na tej konferenci se bo določilo velikost armad teh držav. Vse države so baje sklenile temeljito znižati svoje armade.

— Prav lepo, če bo res tako! Razroževalne konference so prišle takoj v modu kakor pariški ženski klobuki. Ko ga ena prične nositi, ga vsaka hoče. Tako z razroževalnimi konferencami. Vse države so jo že skoro imele, a vsaka se na tihem brusi svoje zobe, da bi napadla iz zasebe svojo sosedo. Radi razroževalnih konferenc ne bo še trajnega miru, vsaj ne radi sedanjih, katere imajo vse drugačen namen kakor pa agitirati za ljubi mir.

— Francoski tiger se je ukral 13. dec. na parnik Pariz, da ga ponese nazaj v njemu ljubljeno Francijo. Ameriki pa je v slovo zapel, "... Adijo in zdrava ostani!" Svet pa se kliub temu vrati naprej.

— V Clevelandu je bil zadet od fire trucka na ulici bogati kontraktor Henry Watterson. Nesreča ga je doletela, ko je padel iz zavoda njegove žene mali slipper. Watterson je stopil nazaj, da ga pobere v vistem času, pridrži fire truck in ga povozi. Bil je na mestu ubit.

— V Norfolku, Mass. je zgorela tamošnja zgodovinska mestna dvorana, ki je bila zgrajena v letu 1797. Zgorelo je tudi več zgodovinskih stvari.

IZ JUGOSLAVIJE.

Roparski napad. Ko se je dne 6. nov. zvečer vozil g. župnik Marinčič iz Maišberga skozi Staro grbo proti Stoprcam, ga je napadel neznan moški, potegnil z voza ter ga oropal denaria. Nato ga je vrgel v globok jarek, kjer so ga vozniki našli, kličočega na pomoč. Gosp. Župnik ima strto nogo ter se zdravlj v ptujski bolnišnici. Ker so roparji v bližini Rogatice še isti večer napadli nekega trgovca, so sumi, da so bili iz Hrvatske.

Izsuševanje močvirij v Jugoslaviji ima v načrtu poljedelsko ministrstvo. Če bi močvirja v naši državi izsušili, bi pridobili v Sloveniji 45 tisoč ha, v Bosni in Hercegovini 113 tisoč ha, v Srbski 41 tisoč ha, v Banatu 40 tisoč ha, in v Dalmaciji 60 tisoč ha, rodovitne zemlje. Stalo pa bi izsuševanje 600 milijonov dinarjev. Manjkojo še podatki o močvirjih na Hrvaskem in v Slavoniji.

Povodnji. Povodom pozno-jesenih nalogov so vse vode, ki imajo plitko strugo, prestopile bregove in poplavile sosedno ozemlje. Velik del Ljubljanskega barja se je bil izpremenil v jezero. V Celju in okolicah takih poplav že dolgo ne pomnilo te je skoda, ki jo trpi kmetijstvo, ogromna. Vogljina je prinesla živo kravo, ki so jo ljudje rešili. V Zagrebu je Sava zalaila vse ozemlje med Podusdom in Sveti Nedeljo; voda v strugi je stala 6. t. m. 3.30 m visoko.

Napad na orožnika. Svojcas smo poročali, da je Anker Ivan v domžalski okolini silno nevarno ranil orožnika, ki ga je bil prijet. Ankerst je nato pobegnil na Koroško, od tam se je pa te dni vrnil na Gorenjsko, kjer sta ga blizu Brezij ustavila dva orožnika, ki so je peljal s kolesom. Ankerst je hitro potegnil samokres in streljal na orožnika, katera sta bila oba ranjena. Eden orožnikov je sunil Ankersta v hrbot, toda zločincu se je le posrečilo, da se je odpeljal s kolesom in jo najbrže zopet odkril čez Liubelj na Koroško.

Za 14.000 kron opeke je na goljufiv način izvabil neki približno 25-27 let star moški, ki se je predstavil pod napačnim imenom, opekarjanju Alojziju Coimiu v Dragi pri Igri.

VAŠ DENAR BO V STAREM KRAJU NAJPREJ, AKO GA POŠLJETE SKOZI BANČNI ODDELEK EDINOSTI!

SAMI SEBI KORISTITE!

Ako pošljete svoje božične pošiljatve skozi Bančni Oddelek "Edinosti," ki Vam nudi za ta slučaj posebno nizke cene, ki jih je mogoče ponuditi odjemalcem. Denar dostavimo na najbližjo pošto prejemnikov in sicer to izvrši "LJUDSKA PO SOJILNICA V LJUBLJANI" s katero imamo vredne posebne zveze. Dostavljanje se vrši hitro in točno. Poskusite enkrat in prepričani smo, da boste zato vedno pošljali svoje pošilja skozi naše podjetje. To pa zato, ker pri nas je hitra postrežba, točnost in najnižje kurzne cene, ki jih je mogoče dobiti na borzah.

VČERAJŠNE CENE SO BILE:

EDINOSTGLASILO SLOVENSKEGA KATOLISKEGA DELAVSTVA V AMERIKI.
Izhaja trikrat na teden.

Edinost Publishing Company.

1849 W. 22nd Street,

Telephone: Canal 0098.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Three Times a Week by
EDINOST PUBLISHING CO., 1849 West 22nd Street, Chicago, Illinois.Entered as second-class matter October 11, 1919, at the post office at Chicago, Ill.,
under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Ali ga bodo --- Slovana?

"Vzamete lahko, karkoli hočete" — — se je začetkom reklo v Parizu, kakor sem omenil. Pa so severni in južni Slovani mislili, da imajo že v žepu lep KORIDOR, ki narodnostno v resnici obstaja. To bi bilo zapadno slovensko polje ozelenelo! Ampak niso mislili na — zvitega Lah! General Bencivenga piše: "Energični nastop Italije je dozdaj preprečil nevarnost, da bi se KORIDOR upostavil. Toda nevarnost ni nehalo. Italija mora podpreti šibko Avstrijo, da je slovensko morje ne poplavi, in se ne ogroža (?) ostale Evrope v Sredozemskem morju." Uspeло je dozdaj Italiji, ker smo pač še "zeleni" in šibki, KORIDORA še dolgo ne bo. Ali ga nikoli ne bo? "Nevarnost ni nehalo, pravi prestrani general. Upajmo in delajmo, da postane nevarnost, od dne do dne silnejša, saj se zelena barva ne bo spremenila v — vodeno."

— Da Lah ne ostaja samo pri strahu, žal da ne. Ne moremo mu odrekati gotove brezozirne energije. V sredstvih ni izbirčen, za dano besedo mu ni, odnekaj že je poznal le svoj "sacro egoismo." Preprečil je koridor, v zvezi z Angležem nam vzel Koroško, vtaknil v žep Trst in Gorico, drži v kremljih Reko in noče odnehati v Dalmaciji, dasi sklepa lepe pogodbe. Zakaj vse to? "Ne mine nas groza in večni trepet" — pred Zelenjaki.

Ostat je novi junak — Mussolini, in ustal je novi zaveznič v italijanskem strahu — Turek. Ne precenjavam Mussolinija, niti Turkov.

Med zapadno slovanstvo so zabili mogočen klin: Avstrijo, Mažarsko, Romunsko. Južni Slovani toraj nimajo pričakovati od severnih pomoci, ker so od njih ločeni, sami pa bodo preslabi, tako kulkulira Lah. A kljub temu silijo do Sredozemskega morja. Zapadci nočejo prav drzati in Jugoslovanski slabotnež, by gosh, noče se samega sebe uničiti, dasi mu na vse mogoče načine porivamo v roke samokres in nam pomagajo pri tem Slovenci, Hrvatje in Srbi sami, ki hočejo vse druge potreti. Zeleno polje se noče razkosati. Da že sega do Jadranu, no, marsikaj je treba požreti, a Istra, Istra, to moramo držati za vsako ceno, ker ena brani nenasito Slovanstvo, da ne pride do — Sredozemskega morja; čuite Francozi in Angleži, do Sredozemskega morja. Pa je še ena točka, kjer bi slovensko zeleno polje lahko vdrlo v Sredozemsko morje, namreč skozi Egejsko in skozi Tracijo in morske ožine ob Carigradu. Kako se je Lah oddahnil v Istri, da mu je vstal čisto nepričakovano drug zaveznič — Turk. Zdaj ni več sam, ki pana slovenski strah v Istri, Turek mu je prišel na pomoč, in zdaj sta zasedeni obe točki — Istra in Tracija. "Turčija ima kardinalno funkcijo v Evropi," pravi laški Bencivenga, "in ima pravico do obstanka." Istra je steber in Tracija je steber. Hvala Bogu, da sta dva, ker eden, sam Istra, bi bil prešibek, ker presneto šibki smo mi, ki ga držimo. Zdaj ni več strahu. Zdaj ga bomo — Slovana, saj pridružil se je nam, šibkim, orjak, velikan silni Kemal Paša. Pa, Kemal, drži steber v Traciji! "Padec enega stebra bi zmajal tudi drugi steber," pravim jaz laški general. Da je padel v Traciji še močnejši steber — Anglež, to je za Laha kislo grozdje, in kar je baje za Turkom zopet ta zelena, ruska barva, se je treba za vsak slučaj preskrbiti. Zato pa Lah velikodušno odpira vsaj Srbom "naravni izhod na Solun," malo luknjico, skozi katero lahko malo pokrkucajo vsaj na Egejsko morje, ne dalje, in "ker tudi Bolgari spadajo k tisti veliki slovanski družini," bo Laška dala jim lahko dokaz svojega prijateljstva, da jim pomaga odpreti enako luknjico, kakor Srbom, ne Jugoslovanom, pri Delegaču, pa bogam ne dalje.

Kako bo? Ali bodo stebri držali? Pa menda ja niso Rusi postavili steber v Traciji in tam brenili iz ožin angleškega pajka? In čez uše sreči Rusi so vendarle tudi zeleni! Ali stoji steber ob Traciji res proti "zeleni nevarnosti"? Lahu se svita, da je ta steber postavil Rus, a tolaži se, da Turek Rusa, Slovana, spodrine, ker "Slovani in Turki pripadajo dvem različnim plemenom in omikam," toraj ne more biti med njima trajne zveze in prijateljstva. Tako sodim tudi jaz. Vprašanje je samo, ali se bo orjaški, dasi še bolni Rus res dal spodriniti od zdaj tako mogočnega, a v resnici prav slabega Turka? Kaj, če pade steber v Traciji? "Padec enega stebra bi zmajal tudi drugega" pravi Bencivenga, in drugi je — Istra!

Ampak imajo zeleni Slovani kaj poguma? Jaz sem trdno prepričan, da bo sčasoma zeleno, neizmerno slovensko polje še bolj ozelenelo, da pride to parje do Sredozemskega in še kakega drugega morja.

Povsem zapravo Slovenu okna in vrata — pustijo mu končno le malo špranjo, da je to jasno, to jasno je žal. Ni nevarnosti, da bi se gospodar, Sloven, v zaprti hiši žadušil. Slab je in neprijetno mu je v zaduhli hiši, a umrl ne bo. Nasprotno. Prav neporedno že ropoče in trka na zaklenjena vrata. Prešlo bo še nekaj časa, in strah pred ropotujočim nadležnežem še ni velik. A strah je tu, in to enkrat zadostuje. Italijanski general si dela korajzo in pravi, da pritisk Slovanstva na morje še ni prevelik, ker je Rusija oslabela, ker so med sever in jug zagnali močan klin in se posamezna slovenska plemena niso še zadostno zblizala, oziroma zlila druga v drugo.

Ali slišite, Slovani, kaj Vam pove strah vašega sovražnika? Okrepčajte Rusijo. To morda ni v Vaših močeh, rane se celijo počasi. A da se zblizi, da se strnjeti v mogočno slovensko črto, to je vam mogoče. Naj ne trka vsak plemenček na svoja prsa, potrka naj pa na mogočna slovenska prsa, in sovrugu tako neprijetno ropotanje bo postalno, kakor grom morja, luč zelenih polj, tresk slovenskih mas. Ako se vrata do morja ne odprejo zlepja, jih bo Slovan odprl s silo, podrl, ker ni je sile pod rehom, ki bi potem ga — Slovana!

Mr. Nikolaj Gonner.

V predzadnji številki prinesla je "Edinost" žalostno vest, da se je Dubuque, Ia., ponesrečil urednik in lastnik prvega in edinega katoliškega dnevnika v angleškem jeziku v Ameriki The Daily American Tribune, Mr. Gonner se je peljal z avtomobilom, ki se je zvrnil in ga ubil.

S smrtjo Mr. Gonnerja je katoliško amerikansko časopisje izgubilo silno veliko. Ta mož — sam navdušen in praktičen katoličan — je videl in čutil potrebo katoliškega dnevnika v angleškem jeziku, kakor mnogo drugih katoliških navdušenih naših velemož po celi Ameriki. "Dvajset milijonov katolikov pa ne zmremo enega katoliškega dnevnika v angleškem jeziku!" je klical pogosto pri raznih prilikah, ko je nastopal kot javni govornik. Zadnjič je nastopal z vso energijo za to idejo v Chicago pri ustanovitvi National Catholic Laymen's Councila. Tam smo ga čuli zadnjič, ko je nastopal s toljim navdušenjem, za to idejo, da so vsi zastopniki burno ploskali in pritrjevali. Bili so tam tudi nekateri ozkorčni katoliki, ki so bili proti tej misli, češ, da je neizpeljiva, ker ima skoraj vsaka škofija že svoje škofijsko glasilo in je teritorij preveč, da bi ga en list mogel obvladati. Toda takoj je bil mož na nogah in jim tako kreplko odgovoril, da mu nihče ni mogel več oporekat. Nastopal je zlasti proti ozkorčni "politiki vaškega korita," proti ozkorčni politiki posameznih mest in škofij. "Ako smo katoliki v tako velikem času res tako majhni, da nam je ozkorčna lokalna ambicija več, kakor pa celokupno katoliško vprašanje vseh Združenih držav, potem pojdimo raje v kot in pustimo naj nasprotniki zavladajo!" je rekel. In res kmalu, nekoliko mesecev potem je že izšla prva številka prvega katoliškega dnevnika The Daily American Tribune na veliko veselje vseh pravih in navdušenih katolikov Združenih držav.

Ves čas, od kar je bil ta mož urednik in vodja lista je bil list v resnici idealno lepo in pravilno urejevan. Znal je v vsakem vprašanju zavzet tako korektno katoliško stališče, da ga je vsakdo moral odobravati. Posebno se je list odlikoval v katoliškem duhu, duhu katoliškega radikalizma. V vsakem vprašanju, v vsakem poročilu je znal zavzeti popularna stroga katoliško stališče in vse potem iz tega stališča presodil, pohvalil, odobil ali pa odsodil. Ta odločnost v veri mu je pa nakopala tudi dovolj nasprotnikov. Celo v duhovskih krogih je našel može, ki so ga odsodili kot katoliškega radikalca in mu nasprotovali. Toda tudi to ga ni ustrašilo. Kot mož je šel dalje nevstrasheno.

Zanimivo je, kako je izpeljal idejo za katoliški dnevnik.

Ker je vedel, da je za dnevnik kakor za vojsko potrebno samo treh stvari: Prvič denarja, drugič denarja in tretjič denarja, je najprej razposlal na stotisoče cirkularjev med duhovnike in katoliške lajike in jih pozivljal, da se zavežejo plačati \$8.00 letne naročnine, ako se dnevnik ustanovi.

"Ako se bo deset tisoč oseb priglasilo, da je pripravljenih naprej plačati to svoto kot letno naročnino, bom pa začel." In res ni vzel pol leta, ko jih je dobil, kakor nam je sam osebno povedal, in sicer še veliko več kot toliko. Pri zo milijonih je to lažje mogoče, kakor na pr. med nami.

Sedaj je ta mož med mrtvimi. Velikanska izguba! Sicer je prevzel celo vodstvo podjetja njegov brat, vendar bojimo se, da Mr. Gonnerja le ni in ga ne bo več! Sedaj še le bodo ameriški katoliki angleškega jezika spoznali, kaj so imeli v tem možu in kako velikansko dobro delo je storil na svojem narodu in na svoji cerkvi, ko ji je preskrbel ta list. Gotovo mu je Bog že plačal to veliko in navdušeno delo za razširjenje njegovega kraljestva, pred vsem pa v obrambo njegove svete cerkve na zemlji. Delo njegova tukaj na zemlji bo pa ostalo in rödilo še dolga leta stoteren sad. Njegov krasen zgled bo pa našel gotovo veliko posnemovalcev, ker bo gotovo marsikoga navdušil za vzvišeno delo za katoliški tisk, ker to delo bo na vse zadnje povsodi moralno preiti na lajike. Je vse zastonj. Časi so tukaj, ko bo katoliško lajštvo moralno sprejeti boj za svojo staro samo in ga samo voditi in samo izbojevati. Tudi med nami Slovenci bo prišlo na isto. Žalostno je, da je tako, vendar ne da se pomagati!

Zato naj veliki duh tega moža živi!

Njegovi duši pa: Naj sveti večna luč in naj počiva v miru!

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Indianapolis, Ind. — Jako redki so dopisi iz naše naselbine, zato sem se namenil jaz nekoliko opisati tukajšnje razmere. Gledo delavskih razmer ne bom mnogo pisal, ker niso ravno najboljše pa tudi ne ravno slabe. Z delom je srednja reč, namreč delamo toliko, da se preživimo, na kaj drugega pa v sedanjih časih in pod temi razmerami ne moremo misli.

Od 3. pa do 6. decembra smo imeli v naši cerkvi presv. Trojice tridnevico ali 40-urno pobožnost. Vodili so jo preč. g. Dr. Hugo Brez O. F. M. urednik Ave Maria iz Chicago. Preč. g. je goreč in izvrsten pridigar. Mnogokrat smo že slišali o njegovih vrlinah v govorništvu in te dni smo ga pa imeli priliko slišati sami. Reči moram, da tako prečevalec govorča pa v sedanjih časih in pod temi razmerami ne moremo misli.

Od 3. pa do 6. decembra smo imeli v naši cerkvi presv. Trojice tridnevico ali 40-urno pobožnost. Vodili so jo preč. g. Dr. Hugo Brez O. F. M. urednik Ave Maria iz Chicago. Preč. g. je goreč in izvrsten pridigar. Mnogokrat smo že slišali o njegovih vrlinah v govorništvu in te dni smo ga pa imeli priliko slišati sami. Reči moram, da tako prečevalec govorča pa v sedanjih časih in pod temi razmerami ne moremo misli.

Malo pred tridnevico se je v naši naselbini mudil tudi Vaš potovanji zastopnik Mr. Leo Mladich. On je izvrsten agitator za katoliški tisk. Dosegel je vsehe v naši naselbini, ki bi jih ne bil nihče drugi. Da njezina dva obiska naše naselbine sta zelo razširila Vaše liste. Z Vašimi listi so čitatelji sedaj jako zadovoljni, ker prinašajo veliko zanimivih novic ter podobnih člankov. Le krepko tako naprej in narod se bo še v večji meri pridruževal Vašim idejam in Vašemu cenjenemu podjetju.

Pozdravljam vse čitatelje in na-

ročnike Edinosti in iim želim veselje praznike in srečno Novo leto. Listu pa želim, da bi v prihodnjem letu prišel v vsako slovensko hišo v Ameriki.

Naročnik.

Eveleth, Minn. — Nič preveč velepravljamo nimam za poročati. Pred par dnehvi se je ponesrečil s svojim tornim avtomobilom Mr. A. Nemanič. Žnjam so se peljale dve pjebove hčerke. Bili so na potu iz lokacija Carlson. Ko so dospeli nad rov Spruce je istočasno se zavrsila razstrelba v rovu in vrgla velik težak kamen v predno šipo avtomobila. Kosci stekla so obrezali po obrazu vse tri, očeta in hčerke. Tako nesreča nikdar ne miruje in človek ne ve ne dneva ne ure, kdaj ga doleti.

Poročevalec.

Oglesby, Ill. — V Prosjeti sem čital zapisnik o delitvi milijondolarskega fonda, da je dobil Proletarec \$3.000 in drugi, ki se klatijo okoli tega fonda mastne plače. Za svojo sveto mi ni nič, ako tudi sem se prispeval par dolarijev v ta namen, ampak ogorčen pa sem do kraja nad te danijimi lažnjivci v Chicago, ki so nas našarballi, da gre denar za sirote in zaslužene Slovence na Primorskem.

Ko sem se lansko leto naročil na Edinost sem bil parkrat jezen na Vaš list, ko ste voditeljem slovenskih socialistov predbacivali razne stvari. Misli sem, kakor sem se naučil od teh mož, ki so dotedaj nam posiljali Prosjeti in Proletarc, da so duhovniki nevoščljivi posvetnim narodnim voditeljem in da jih bičate radi tega. Toda danes so se mi odprele oči, da vidim zakaj ste jih. Sedaj pa Vam kličem, še veliko premalo jih, ti ljudje ne zasluzijo drugega, kakor poštenega krampa. Pod-

krinko, da nabirajo za narodne sirote so fehtali tiste dni denar od ubogih delavcev. Sedaj ga pa delijo, kar, da bi bil to njih denar.

Vse meje strpnosti pa presegajo to, ko so dobili na zborovanju prošnjo, da bi se kaj darovalo lačnim in od stavke popolnoma izčrpanim rudarjem po West Virginiji in Pensylvaniji, pa so to prošnjo trdorčno zavrgli, a denar pa delili med se. Torei ubogi premogarji, ki so svojim ustam utrgovali, da so darovali za milionski fond, sedaj niso vredni, da bi se jih dalo, kako podporo, da bi vsi doječe matere kupile kak "pint" mleka za svoje dojenčke. Ampak v pričo tega procesa brezrčno baščo plen v svoje nikdar si te malhe.

Mogoče bo to pomagalo, da bodo zaslepljeni, ki so jih dosedaj sledili izprevideli, kako globoko so bili zaslepljeni, ko so sledili tem narodnim izkoričevalem. Lansko leto pravim, sem bil parkrat ogorčen nad vašim listom Edinostjo, ko ste notri imenovali zaslepljenice tiste, ki sledi tem voditeljem. Toda danes javno priznam, da sem bil velik zaslepljenec, ko sem jih sledil! In takaj so vsi, ki jim še sledi, ki se verujejo, kar trobijo v svet ti klativitezi iz Lawndale. Pa tudi ti, ki jim danes še slepo sledi in verujejo, kakor trobijo po svojih rdečih listih, kakor je Prosveta in Proletarec, bodo nekega dne izpregledali. Ludje, kakor so na Lawndale, ne bodo nehalo še izkoričati zaslepljene mase. V oblasti imajo še eno veliko kritico, ki se ga bodo lotili, ako jih ne pričnemo dobro gledati pod roko. Tega mišljenja pa nisem samo jaz, ampak že skoro splošno slovenska javnost vsaj okoli nas.

Ta dopis bi bil poslat v glasilo Prosjetu, pa vsem, da bi bilo moje pisanje zastonj. Slišal sem, da imajo tam velik koš in da prav radi, kar ni njim po godu stlačijo v njenega. Tako se godi vsem dopisom pravijo, ki so naperjeni proti njihovem delovanju. Zato ga pošiljam vam, ki vam, da ga boste objavili.

Vsem čitateljem Edinosti voščim vesele božične praznike in srečno in veselo Novo leto.

Citatelj Edinosti.

Kansas City, Kans. — Čenjeno uredništvo Edinosti: — Prosim dovolite tudi meni malo prostora v vašem listu za par vrstic. O delavskih razmerah se ni za pohvalno izraziti, kadar bodo kaj boljše, kakor so sedaj, bom to storil drugič. Predvsem se moramo zahvaliti vašemu Bančnemu Oddelek, skozi katerega sem poslat zadnji mesec precešnjo svoto denaria. Denar je dospel na svoje mesto tako hitro, kakor še nikoli preje ne, ko sem ga pošiljal skozi druge tvrdke. Čez dva tedna je bil poslan denar dostavljen moji ženi. Danes je ravno pet tednov od tedaj, pa imam že nazaj pismo od doma, da so

PAŠIČ IN JUGOSLAVIJA.

Velike in krasne sanje smo imeli, ko smo se za časa svetovne vojske borili, delali in žrtvovali za narodno svobojo vse Jugoslavije in za narodno edinstvo vseh treh jugoslovenskih plemens. In ako bi se te sanje uresničile, kar bi se bile tako lahko, kako krasna država, naša nova domovina, bi se bila ustvarila na jugu, država, ki bi bila uzor držav, srečna in bogata domovina srečnih in bogatih državljanov bratov.

Ko bi ne bilo samo enega moža v naiusodnejšem trenutku v Jugoslaviji, pa bi se bilo vse izpeljalo.

Že za časa vojske, za časa tega dela, smo opazili kmalu, da v Srbiji nekaj ni prav, da tam nekdo štreno meša po svoje, drugače pojmuje narodno ujedinjenje in narodno svobojo. In to je bil Pasič. Že takrat se nam je začela vzbujati sumnja, da ne bo šlo vse tako gladko.

Posebno nam je odprla oči neka Jugoslovanska Matica, ki se je ustanovila v New Yorku, kjer smo začutili vpliv tega moža tudi v Ameriki.

Danes vemo, da je bila slutnja upravičena. Vseh homati doma je kriv ravno ta nesrečni politik. Centralizem in velika Srbija sta bila glavno ideala tega moža in sicer na škodo Slovencev in Hrvatov. Na ljubo tej ideji je prodal naš slovenski Jadran Italiji, na ljubo teji protinadom in protidržavnih idej tega moža stotisoč Jugoslovanov stoka v strašni sužnosti grdega polentaria, na ljubo tej ideji tega moža so Slovenci izgubili Koroško, na ljubo tega moža vladajo z brezobzirnostjo brezrčnih advokatov v Sloveniji liberalci, ki so se prodali temu možu na milijone narodovega denarja, na ljubo temu možu je danes razbita narodna edinstvo vseh treh plemen, so Hrvatje razbiti, je Dalmacija u ničena, je Reka italijanska, je Slovenija razmesnjena itd. itd. brez konca.

Ta mož je dobil te dni nalog, da sestavi novo ministrstvo, toda — ponesrečilo se mu je. Izgubil je svoje kulinjene izdajalske prijatelje.

Vsa zaveden Jugoslovan, ki ljubi svojo domovino, ki želi, da bi se v okvirju Jugoslavije res razvila krasna nova država srečnih narodov, se veseli tega. Ne bo morda še takoj padel ta mož, ne bo še padel sistem, katerega je uvedel v državo. Vendar zveseliti se pa mora tega vsakdo, kot znamenja začetka konca — t. i. začetka novega upanja.

Casniki poročajo, da bo sedaj kralj poveril to nalogu Protiču. To je se veselje znamenje, kajti Pro-

Zakaj so se pripelte te eksplozije? Ali so bile čisto slučajne, ali pa take, ki so se dale preprečiti? Ali bo še takih eksplozij? Taka so vprašanja, ki se stavijo na rudniški urad. Preiskave, ki se sedaj vršijo, bodo dognale vzrok eksplozije? ali preiskave same ne bodo dale nikakega zagotovila, da se take nezgodne ne ponovijo več. Treba pred vsem izučiti se iz nesreče in obrati vsako mogočo pažnjo na preprečitev takih nezgod.

V očigled velikemu povpraševanju po premogu tekem zimske dobe in nedostatku rezervnih zalog premoga, skrnili tekem minole stavke, so se upravitelji premogovnikov seveda prizadevali, da se izkopačim več premoga. Večja aktivnost v vsaki industriji pa naravno poveča nevarnost nezgod. Po zimi je risk v premogarski industriji vedno večji, in to je bržkone tudi vplivalo. Dolga stavka ima za posledico neko zmanjšanje morale v premogarski industriji, kar se pojavi v smeri manjše pažnje. Drugi činitelji so sprememb premogovnega obroja po stavki in premaknjenje premogarjev v naselbine, kjer niso še večji nevarnostim, in marsikje primanjkuje one discipline, ki je bistveno potrebna za uspešen boj proti nezgodam.

V očigled vsem tem činiteljem, ki povečujejo risk, je nujna dolžnost vsakega operatorja in vsakega premogarja, da osredotočijo svojo paž-

njo na preprečitev nezgod. Ako se to ne zgodi, bomo imeli še več takih nezgod in še več ljudskih žrtev.

Znižanje morale na strani posameznih premogarjev se daje sklepati iz dejstva, da se opraža presečljivo povečanje nezgod, povzročenih vsled vdrtja stropa ali ustja premoga na premogarjevo lice. Preprečitev takih nezgod je skoraj popolnoma v rokah posameznega delavca. V slučaju eksplozije pa je odgovornost splošna, začenši od posameznika, katerega dejanje ali nehanje je neposreden vzrok nezgod, pa gor do lastnika, ki dovoljuje, da se razvijejo take razmere v premogovniku, katere omogočajo, da se lokalna eksplozija raztegne v splošno eksplozijo po vsem premogovniku. Poedini delavec utegne vneti plin, ako kadi ali odpri varnostno svetilko, ali pa utegne povzročiti eksplozijo potom nevarne razstrele; da se pa take lokalne eksplozije raznesajo po vsem premogovniku in vnicijo tako mnogo življenj, je vedno pripisati prisotnosti ogljenega prahu (coal dust). Preiskave pa, ki jih je Bureau of Mines vodil čez deset let so brezvonomo dokazale, da je mogoče preprečiti razširjenje eksplozije vsled ogljenega prahu. Odgovornost za to je popolnoma na strani premogovniške uprave.

Dasi se je že preko sto let razpravljalo o mogočnosti, da utegnejo velike eksplozije nastati vsled ogljenega prahu, vendar za časa, ko je

Bureau of Mines začel svoje znanstvene preiskave, že le malo ljudi v premogovniški obrti, zlasti v Ameriki, verjelo, da ogljeni prah more eksplodirati. Misliš se je, da je ogljikovodik (firedamp) oziroma, da so drugi neznani plini odgovorni za eksplozije v bituminoznih premogovnikih.

Kakor so premogovniki naraščali v številu, obsegu in globočini, tako so eksplozije postajale čim dalje pogoste. Končno se je l. 1906. pripeta ogromna nesreča v premogovniku pri Courrieres na Francoskem, kjer je 1,100 ljudi poginilo; naslednje leto pa smo imeli v Ameriki eksplozijo v Monongah, West Virgi-

nia, kjer je 361 ljudi poginilo, in v Darr, Pennsylvania, ki je ubila 230 ljudi. Te dve nezgodni sta povzročili, da je Kongres odredil preiskavo o vzrokih eksplozij v premogovnikih. Pokojni Dr. Joseph A. Holmes, ki je bil prvi ravnatelj federalnega rudniškega urada, je vodil to preiskavo. V svrhu eksperimentov je rudniška oblast najela premogovnisko zemljišče in tu začela kopati jamo: ta vladni eksperimentalni premogovnik se nahaja pri Bruceton, Penns. In je že 11 let v obratu. Umetno povzročene eksplozije in druge eksperimenti so tu dokazali neoporečno, da je ogljeni prah sam na sebi močno razstrelivo in da je v njem najti razlog, zakaj se začetna eksplozija razprostre po vsem premogovniku.

Obenem se je začelo preučevati,

kako naj se prepreči razprostiranje manjše začetne eksplozije. Našla sta se dva uspešna načina. Prvi način obstaja v tem, da se prah dobro dobro zmoči, tako da ne ostane nikakega suhega prahu v premogovniku in prah postane blato. S tem je odstranjena nevarnost, da bi se ogljeni prah zavalil v zrak vsled kačega pretresa. Ravno ti viseci oblački ogljenega prahu tvorijo nevarnost, kajti dovoljujejo, da plamen skoči od praška do praška, kar —

ako se bliskoma vrši — postane razsežna eksplozija. Druga metoda obstoja v tem, da se ogljeni prah polskropi z kamnenim ali apnenim prahom ali drugim nevnetljivim prahom, tako da eksplozija ne more preskočiti od praška do praška, tudi če razstrelba ali trčenje vozov toliko razstrese zrak, da se privzdigne oblak prahu.

Obe metodi sta uspešni. Zmočenje prahu v blato ima le to težkočo,

da ga je treba ponavljati vsak dan in to prav do dobra, ako naj bo uspešno. Druga največja premogovniska eksplozija v tej deželi je sledila, ko

se je čez dva dni opustilo zmočiti.

Druga metoda je po zakonu predpisana na Angleškem, kjer imajo nevaren prah. Ker se kameni prah ne shlapa, ni treba polskropiti z njim ogljeni prah tako pogostoma kot z vodo.

Mnogo stvari bi se lahko storile, da se zmanjša količina ogljenega prahu, ali nemogoče je preprečiti njegovo ustvarjanje v bituminoznih premogovnikih. Že mala količina prahu pa zadostuje, da se eksplozija raznese.

Umenstvo je tudi opozarjati pre-

mogarje in upravitelje na posebne nevarnosti zimske sezone. Poleti je

zrak v premogovnikih poln *dage in*

ogljeni prah postane vlažen ali mo-

ker, ali z bolj mrzlim in suhim zra-

kom v jeseni in zimi vlaga hitro izhlapi. Ako je prah tako suh, zado-

stuje, da se na kakem koncu vname

malo plina (fire-damp), da se pod-

kop razstreli ali da se kie zaiskri

v električnem kablu, pa se ogljeni

prah vname in se eksplozija raz-

prostre po vsem premogovniku,

dokler je kaj prahu. Pred valom eks-

plozije nastane silen zračni val, ki

privzdiuge ogljeni prah in s tem

preskrbuje snov za razmah eksplozije. Po eksploziji pa nastanejo ogljikoviskovi plini, takozvana zaduhla sapa (after-damp); ti plini so

strupeni in zadušljivi in ubijajo tu-

di tam, kamor plamen in sila eksplozije ni prodrla.

Dg sedanjih velikih nezgod je stalno pojemanje eksplozij napravljalo vtiš, da nevarnost iz tega vira

je že minila. Od 1. 1901. do 1910. je

bil 106 večjih eksplozij (pri katerih je vsaj petro ljudi poginilo) in

3,206 ljudi je bilo pri tem ubitih.

Po preiskavah o eksplozijah s strani

rudniškega urada, ki so začele 1.

1911., ie število eksplozij stalno po-

jemalo. V desetletju 1911.—1920. je

bilo le 75 takih večjih eksplozij in

2,057 smrtnih, dasi se je število pre-

mogarjev in produkcija premoga med tem skoraj podvojila. Zlasti u-

godno je bilo pojemanje nezgod v zadnjih štirih letih. To kaže, da so

sedanje velike nesreče posledica po-

manikanja pažnje.

Neko gotovo število nezgod radi

nevarnosti premogarske obrti je vedno pričakovati, kakor na pr. vsled

usutja stropa: sedanje visoko števi-

lo teh nezgod pa je izven vsakega

razmerja. Kar se pa tiče velikih eks-

plozij, one ne spadajo med normal-

(Dalje na 4. strani.)

NAJVEČJA SLOVENSKA BANKA

v Ameriki je v Clevelandu, O. kajti v dobrih dveh letih svojega obstanka izkazuje nad

DVA MILLJONA DOLARJEV PREMOŽENJA.

Malo je bank v Ameriki, katerih rast bi bila povprečno po milijon dolarjev na leto.

POPOLNA VARNOST VLOŽENEGA DENARJA

je poglaviti vzrok, da je postala naša Slovenska banka v tako kratkem času največji denarni zavod nove domovine. In kar je glavno: ustanovili so jo naši ljudje z našim denarjem. Vodstvo in vsa uprava je zopet v rokah naših ljudi.

POPOLNO NADZORSTVO VSEGA VLOŽENEGA DENARJA

nad našo banko ima država, potem posebni izvedenci in pa bančni direktori, ki sestoji iz enaindvajsetih članov direktorija in šestih svetovalcev. Med njimi najdete sama naša imena, poznane in zaupanja vredne može. Zato nalagajo v tem domačem denarnem zavodu naše

JEDNOTE, ZVEZE IN POSAMEZNIKI

iz vseh krajev naše nove domovine. Med vložniki je država sama, County, šole, knjižnice, mesta itd. Pomnite, da naša banka obrestuje vse vloge po

4% OD DNEVA VLOGE DO DNEVA DVIGA.

Denar prinesite lahko osebno, če stanujete v bližini, ali pa ga pošljite po pošti in sicer z money ordrom, draftom ali čekom. Z obratno pošto prejmite hranilno knjižico, na katero zopet lahko dvignete svoj denar, kadar ga rabite.

POŠILJA DENAR NA VSE STRANI SVETA

in sicer po dnevnom kurzu, kakor je denar na svetovnem trgu, tako ga dobite vi. V zvezi je z najboljšimi denarnimi zavodi starega kraja in garantira vsako pošiljatev z vsem svojim premoženjem.

NAJBOLJŠE IN NAJVARNEJŠE

je vselej tam, kjer je naše. Ako zaupate denar naši Slovenski Banki, potem ste lahko brez vse skrbi zanj. Obrnite se osebno ali pa pišite na

THE NORTH AMERICAN BANKING & SAVING CO.

St. Clair & 62nd St.

Cleveland, O.

ZADNJA PRAVDA.

ROMAN

Spisal češki J. S. Baar.
Poslovenil Vojteh Hybašek.

"Adam mi brani svobodno nositi vodo iz vodnjaka —"

"Kaj pa delaš, Adam?" je karal očetovsko župan. "Voda je dar božji, ki ga ne odrekam niti najhujšemu sovražniku; že jne napajati je celo usmiljenja!"

"Ne odrekam je Martinu," se je branil Adam, "vem, da je voda v vodnjaku za vse, toda vrtec je moj in tega branim. Naj zapira za seboj, naj ne pušča perutnine na vrt, pa ne bom niti zinil."

"Prav ima Adam," je menil Konrad.

"Prav ima Martin," je menil Bolf.

"Oba imata prav," je odločil župan Šepel, "in zato ukažem, naj Adam odstrani ključavnico z vrat, Martin pa in vsak, kdor pojde po vodo, naj zapira duri za seboj!"

Za vrti je poslušala Manca. Željno je pričakovala, kaj bo odgovoril Martin, toda ta je molčal kot grob in se očividno vdajal . . .

"Nikdar tam ni bilo vrta, šele sedaj so si ga naredili in ga ogradili s plotom. Kdor je naredil vrata, ta naj jih tudi zapira," se je vmešala smerlo Manca v uradne posle.

"Man, molči!" se je zadrl nad njo Martin, katerega je bilo sicer sram žene; vendar pa je čutil v njenih besedah ojačenje.

"Da bi zapiral za seboj, za to se ne zavežem," je rekel nato Martin; — "voda mora biti svobodno dostopna; naj torej Adam opusti vrt."

"Na mojem mi ne sme nihče ukazovati! Če bom hotel, ne le vrtec, ampak kar kapelo postavim nad studencem, kakor je pri Dobri Vodi. Rad bi vedel, kdo mi more prepovedati!" je ostro odgovarjal Adam.

"Res, res," je pritrdila soglasno mestna gosposka s stražnikom vred.

"Kakor sem rekel, — sem rekel, ogled je končan," je odločil Šepel: "hodite si po vodo, samo zapirajte za seboj," je še naročil Martin.

"In to ste komisija? Cunje ste, da boste vedeli," je kričala Manca in tako žalila trške zastopnike. "Tega ne bomo pustili kar tako, gnali bomo to reč više, — komisija iz mesta mora sem in potem se pokaže, kje je pravica."

"Man, ti si jezična ženska," je karal župan Manca; "naredi pa po svoje, če nočeš ubogati. — Pojdimo, sosedje; z Bogom!"

"Adam, odnehaj," je govoril mirno, skoraj proseče Martin, "žal vam bo, zahteval bom komisijo iz mesta."

Za vrti je poslušala tudi Dodlička in se tresla od strahu, da bo mehki mož odnehal.

"Tožite, kjer hočete," je začela tedaj tudi ona, "dvorišče je naše, voda naša, vrt naš, in vi nam nimate pravice ukazovati; Adam, ne vdaj se!" —

"Kaj, ti mi boš grozil?" se je raztgotil Adam. "Da boš vedel, sedaj pa prav nalašč ne odneham in ne odneham, ko bi me tudi glavo stalo."

"Ne govorji več z njima in pojdi domov," je klicala Manca svojega moža, "gospoda od sodnije jim bo že povedala, koliko je ura bila."

"Sodnija je za vse, ne samo za vaju," je zavpila še Dodlička na svakinjo in vlekla Adama domov.

Pošljite Vaš dar ZA BOŽIČ IN ZA NOVO LETO.

tako da ne zakasnite

NAJNIŽJE CENE
PRODAJA šifkarte.PIŠITE PO CENIK.
DOBIVA rojake iz kraja.

NA ULOGE PLAČUJE PO 4%.

OPRAVLJA VSE BANČNE POSLE.

EMIL KISS, bankir

133 Second Ave., New York City N. Y.

Prepričajte se!

Da mi resnično izdelujejo najkrasnejše ženitovanjske slike.

Da imamo na razpolago za slikanje najlepše pozicije. Da izdelujemo vsa dela točno in po najzmernejših cenah.

Vsem se priporočam.

Němeček

FOTOGRAFIST

1439 W. 18th St., cor. Albert, Chicago, Ill.

Phone: Canal 2534.